

תחיות של לשון המקרא במרכזי הספרות העברית בתקופת הגלות
פרופ' אילן אלדר

המושג "תחיית לשון המקרא" מכוון לשיבה היוצרת המתחדשת מעת לעת בספרות העברית אל לשון המקרא וסגנונו. החיבור הזה אל מקור היצירה המקראי אין לזהותו עם אפשרות היותה של תחיית הלשון העברית כלשון היצירה הראשית של הספרות היהודית אצל קבוצה שנטשה לשון זרה או לשון יהודית לטובת הכתיבה העברית. לכתיבה בלשון המקראית הייתה לכל אורך ההיסטוריה התרבותית של עם ישראל יוקרה יתרה ומעמד מיוחס הן בעיני המחברים עצמם והן בעיני הקוראים. בחברת יודעי העברית צצו ועלו כמה יוזמות ומגמות ספרותיות שביקשו לנצל את האפשרויות הלשוניות והסגנוניות הגלומות במקרא העברי. ומכאן שלעברית בתקופת הגלות, ששימשה כלשון ספרותית ללא רקע של דיבור עברי, היו כמה תחיות שהביאו לידי שיבה ללשון המקראית.